

Ο συνετός και εγκρατής βίος του Απολλώνιου Τυανέως (Δήμητρα Γκουτζιομήτρου, ΜTh)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2i8aZJE>]

Στα Τύανα επέστρεψε στην ηλικία των είκοσι ετών, όταν πέθανε ο πατέρας του, τον οποίο έθαψε με τα ίδια του τα χέρια κοντά στον τάφο της μητέρας του, που επίσης είχε πεθάνει πρόσφατα[17]. Παρέμεινε στις Αιγές για έναν ακόμη χρόνο και επανήλθε στα Τύανα με την ενηλικίωσή του. Έδωσε το μερίδιο της κληρονομιάς από τον πατέρα του στον μεγαλύτερο κατά τρία χρόνια αδελφό του, τον οποίο βοήθησε με πολλή σωφροσύνη να θεραπευτεί από τα πάθη της ακολασίας και της μέθης. Συνέχισε με τον ίδιο τρόπο να βοηθά και τους υπόλοιπους συγγενείς του που είχαν ανάγκη[18]. Δεν παντρεύτηκε και παρέμεινε αγνός από τις σαρκικές επαφές σε όλη του τη ζωή, υπερβάλλοντας έτσι ακόμη και τη διδασκαλία του Πυθαγόρα, ο οποίος έλεγε ότι μία μόνο γυναίκα πρέπει να γνωρίσει ο άνθρωπος, τη σύζυγό του. Ωστόσο συκοφαντήθηκε κάποια στιγμή για μεγάλο ερωτικό πάθος, το οποίο τον οδήγησε στη Σκυθία[19].

Μετά την ενηλικίωσή του ξεκίνησε και την πενταετή δοκιμασία της σιωπής, την πρώτη μεγάλη δοκιμασία του παλαιού Πυθαγορικού «Ομακοείου», ώστε να γίνει τέλειος Πυθαγόρειος[20]. Κατά τη διάρκεια της επίπονης προσπάθειάς του, όπου ενώ εξοργιζότανε με αυτά που άκουγε δεν μπορούσε να απαντήσει και προσποιούνταν ότι πολλά δεν τα άκουγε, ζούσε στην Παμφυλία της Κιλικίας. Εκεί οι κάτοικοι υπέφεραν από πείνα, γιατί κάποιιοι είχαν κρύψει το σιτάρι, με σκοπό να ανατιμηθεί και να πλουτίσουν. Κατάφερε όμως, με τον σιωπηλό αλλά ουσιαστικό και γραπτό έλεγχο του, να λύσει το πρόβλημα υπέρ του λαού[21].

Μετά το τέλος της δοκιμασίας και σε ηλικία είκοσι έξι περίπου ετών πήγε στην Αντιόχεια, το μεγάλο πνευματικό κέντρο της Ελληνορωμαϊκής Ανατολής, όπου έμεινε περίπου δέκα χρόνια σπουδάζοντας και κατόπιν διδάσκοντας[22]. Εκεί το πρωί προσεύχονταν και έκανε μυστικές ιεροτελεστίες. Αργότερα την ημέρα πήγαινε στους ναούς και συζητούσε με τους ιερείς για τους θεούς, ώστε να τους διορθώσει ή να τους διδάξει. Τέλος καλούσε τους μαθητές του για να τους διδάξει σχετικά με τα ανθρώπινα και τους ανθρώπους[23]. Στο διάστημα της εκεί διαμονής του σκέφτηκε να ταξιδέψει στην Ινδία και να γνωρίσει τους Βραχμάνες και τους Υλοβίους (δηλ. αυτούς που ζούσαν στα δάση), αφού θεωρούσε ότι οι νέοι πρέπει να ταξιδεύουν και να ζουν και σε άλλες χώρες, αλλά αφού κανένας από τους επτά συνομιλητές του δεν προτίθετο να τον ακολουθήσει, ξεκίνησε με δύο

ακολούθους, έναν ταχυγράφο κι έναν καλλιγράφο[24].

Φτάνοντας ο Απολλώνιος στην πόλη Νίνον, τον προσέγγισε ο νεαρός Δάμις ο Νίνιος και τον παρακάλεσε να συνταξιδέψει μαζί του, αφού θα του ήταν πολύ χρήσιμος με τις γνώσεις που κατείχε, κάτι που συνέβη[25]. Σύμφωνα λοιπόν με τα όσα γράφει ο Φιλόστρατος, ταξίδεψαν στη Μεσοποταμία, τη Βαβυλώνα, την Ινδία, την Έφεσο, την Ελλάδα, τη Ρώμη, την Αίγυπτο, τη Σικελία και επέστρεψαν πάλι στην Ελλάδα, την Ιωνία και τέλος στην Έφεσο, όπου μάλλον πέθανε, αν και δεν υπάρχουν στοιχεία για τον θάνατό του ούτε από τον Δάμιδα ούτε από τον Φιλόστρατο, αλλά εικασίες ότι ίσως έφτασε στα ογδόντα, τα ενενήντα ή τα εκατό χρόνια[26]. Σε όλα αυτά τα ταξίδια ο βιογράφος του γράφει ότι τον υποδέχονταν με τιμές ως μέγα φιλόσοφο και ότι έκανε πολλές προφητείες, θεραπείες και θαύματα, μέχρι και την ανάσταση μίας νεκρής κόρης.

(συνεχίζεται)

[17] ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ό. π., σελ. 31

[18] ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ό. π., σελ. 31

[19] ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ό. π., σελ. 33

[20] ΚΙΤΡΙΝΙΑΡΗ, Κ., ό. π., σελ. 12

[21] ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ό. π., σελ. 35-37

[22] ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ό. π., σελ. 37-39

[23] ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ό. π., σελ. 39

[24] ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ό. π., σελ. 41

[25] ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ό. π., σελ. 43

[26] ΚΙΤΡΙΝΙΑΡΗ, Κ., ό. π., σελ. 63